

(אדני), שהוא רחמים. ואם שם זה, אף על גב שהוא רחמים, יתעורר בדין וכל הדרגות נסתמו בדין - דרגה אחת יש לחזור אליה, שכל הרפואות יוצאות ממנה, היא תחוס עלינו. ומי היא? מי. מ"י תעמד בודאי. מ"י ירפא לך. (כמו שבאמר (איכה ב') כירגול כים שברך מי ירפא לך) ולכן יהי ה' (אדני). אם השמות הללו יסתמו מאתנו, מ"י יעמד, שכל דרכי התשובה פתוחים ממנה.

בא וראה, יהושע בן יהווצדק היה צדיק גמור, גבר שהיה נכנס לפני ולפנים, שהכניסוהו לישיבת הרקיע. התפנסו כל בני הישיבה שם לעין בדינו. וכך דרכי אותה ישיבת הרקיע: כשמכניסים אותו לדין, הפרוז יוצא ומכריז: כל בני הישיבה הפנסו לגרן הנעלם. ובית הדין מתפנס.

ואותה רוח האיש עולה על ידי שני ממנים. פיון שנכנס, קרב אל עמוד אחד של שלהבת ליהטת שעומדת שם, ומתגלם ברוח האויר שנושב באותו עמוד. וכמה הם שמעלים אותם לשם, משום שכל אותם שמשתדלים בתורה ומחדשים בה חדושים, מיד נכתבים הדברים אל בני הישיבה, ואז כל בני הישיבה באים לראותו. אותם שני ממנים יוצאים, ומעלים אותו לאותה ישיבת הרקיע. מיד מתקרב אל אותו עמוד שמתגלם שם.

נכנס לישיבה ורואים אותו. אם הדבר פראוי - זכאי הוא, כמה עטרות נוצצות מעטרים אותו כל בני הישיבה. ואם דבר אחר היה - אזי לאותה בושא! דוחים אותו החוצה, ועומד תוך העמוד עד שמעלים אותו לדין. הרחמן יצילנו.

ויש אחרים שמעלים אותם לשם

דאיהו רחמי. ואי שמא דא, אף על גב דאיהו רחמי, יתער בדינא וכל דרגין אסתמו בדינא, דרגא חדא אית דנהדר לגביה, דכל אסוותין מינה נפקין, איהו יחוס עלן, ומאן איהו, מי. מ"י יעמוד ודאי. מ"י ירפא לך. (כמה דאת אמר (איכה ב') כירגול כים שברך מי ירפא לך) ועל דא יהי יי (ד"א אדני) אי אלין שמיהן יסתמו מן, מ"י יעמוד, דכל ארחין דתיובתא פתיחן מינה.

תא חזי, יהושע בן יהווצדק צדיק גמור היה, גברא דהוה עאל לפני לפנים, דעיילוהו למתיבתא דרקיעא. אתפנשו כל בני מתיבתא תמן, לעינא בדיניה. וכך ארחוי דהוה מתיבתא דרקיעא, כד עיילי ליה לדינא, פרוזא נפיק ואכריז, כל בני מתיבתא עולו לאדרא טמירא, ובי דינא מתפנשי.

וההוא רוחא דבר נש סלקא על ידי דתרי ממנן, פיון דעאל, קריב לגבי חד עמודא דשלהובא מלהטא דקיימא תמן, ואגלים ברוחא דאורא דנשיב בההוא עמודא, וכמה אינון דסלקין לון תמן. בגין דכל אינון דמשתדלי באורייתא, ומחדשי בה חדושים, מיד אכתוב לגבי בני מתיבתא אינון מלין, בדין כל אינון בני מתיבתא אתאן למחמי ליה. אינון תרין ממנן נפקין, וסלקין ליה לההוא מתיבתא דרקיעא, מיד קריב לגבי ההוא עמודא, דאגלים תמן.

עאל למתיבתא, ורחמן ליה. אי מלה כדקא יאות זכאה איהו, כמה עטרין מנצצן, מעטרין ליה כל בני מתיבתא. ואי מלה אחרא הוה, ווי ליה לההוא כסופא, דחייין ליה לבר, וקאים גו עמודא, עד דעיילי ליה לדינא, רחמנא לשיזבן.

ואית אחרנין דסלקין לון תמן, כד קדשא ברין